

Müjde, Hristiyan bireylere ve kiliseye verilmiş en büyük hazinedir. Müjde, Hristiyan bireylere ve kiliseye verilmiş en büyük hazinedir. Müjde, birçok şeyin arasındaki herhangi bir mesaj değildir, her şeyin üzerindeki bir mesajdır! Tanrı'nın kurtarma gücüdür ve Tanrı'nın sayısız bilgeliğinin, insanlara ve meleklerle verilmesi ile ilgili en büyük vahiydir.¹ Bu nedenle elçi Pavlus vaazlarında müjdeye ilk sırayı vermiştir, onu açık ve anlaşılır bir şekilde vaaz edebilmek için tüm gayretini göstermiştir ve hatta asıl müjdeden saparak farklı bir müjdeyi vaaz edenlere lanet okumuştur.²

Müjde, Hristiyan bireylere ve kiliseye verilmiş en büyük hazinedir. Müjde, birçok şeyin arasındaki herhangi bir mesaj değildir, her şeyin üzerindeki bir mesajdır! Tanrı'nın kurtarma gücüdür ve Tanrı'nın sayısız bilgeliğinin, insanlara ve meleklerle verilmesi ile ilgili en büyük vahiydir.³ Bu nedenle elçi Pavlus vaazlarında müjdeye ilk sırayı vermiştir, onu açık ve anlaşılır bir şekilde vaaz edebilmek için tüm gayretini göstermiştir ve hatta asıl müjdeden saparak farklı bir müjdeyi vaaz edenlere lanet okumuştur.⁴

Her Hristiyan nesil, müjdenin mesajının kâhyasıdır ve Tanrı bizi, Kutsal Ruh'un gücü aracılığı ile bize emanet edilen bu hazineyi korumaya çağırılmaktadır.⁵ Sadık kâhyalar olabilmek için müjdeyi çalışarak özümsemeli, hakikatlerini anlayabilmek için büyük sıkıntılar çekmeli ve içeriğini koruyacağımıza dair söz vermeliyiz.⁶ Böyle yaparak hem kendimiz için, hem de bizi dinleyenler için kurtuluşu güvence altına almış oluruz.⁷

Bu kâhyalık görevi beni bu kitapları yazmaya yönlendirmiştir. Kitap yazmak için gerekli olan ağır çalışma konusunda pek az isteğim var, ayrıca başka Hristiyan kitaplar da yok değil; vaazlarımı bir dizi kitapsal biçime sokma nedenim, bu konuları vaaz etmemle aynı nedene dayanır: Getirdikleri yükten kurtulmak! Yeremya gibi, bu mesajı duyurmazsam: “[...] Sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş, yüreğimde yanan bir ateş sanki. Onu içimde tutmaktan yorulduğum, yapamıyorum artık.”⁸ Pavlus'un açıkladığı gibi:

1. Romalılar 1:16; Efesliler 3:10
2. 1. Korintliler 15:3; Koloseliler 4:4; Galatyalılar 1:8-9
3. Romalılar 1:16; Efesliler 3:10
4. 1. Korintliler 15:3; Koloseliler 4:4; Galatyalılar 1:8-9
5. 2. Timoteos 1:14
6. 1. Timoteos 4:15
7. 1. Timoteos 4:16
8. Yeremya 20:9

“Müjdeyi yaymazsam vay halime!”⁹

Bilindiği gibi müjde sözcüğü, doğru bir tercüme ile “iyi haber” anlamına gelen Grekçe’deki euangélion’dan gelmektedir. Kutsal Yazılar’ın her sayfası müjdeyi kapsamakta, müjde de son derece belirli bir mesajı iletmektedir: Düşmüş insanlar için kurtuluş, Tanrı Oğlu İsa Mesih’in yaşamı, ölümü, dirilişi ve göğe alınması ile tamamlanmıştır.

Tanrı’nın iyi niyetli amacı uyarınca, Baba’ya eşit ve O’nun doğasının tam bir yansıması olan ebedi Oğul, kendi isteği ile yüceliğini bırakarak Kutsal Ruh tarafından gebe bırakılan bir bakire aracılığı ile Nasıralı İsa adıyla bir Tanrı ve bir insan olarak dünyaya geldi. Bu dünyadaki yaşamı boyunca Tanrı’nın yasasına kusursuz bir itaat gösterdi. Zamanı geldiğinde insanlar tarafından reddedildi ve çarmıha gerildi.

Çarmıhta insanın günahlarını yükledi, Tanrı’nın gazabına uğradı ve insanoğlunun yerine öldü. Üçüncü günde Tanrı O’nu ölümden diriltti. Diriliş, Mesih’in ölümünün günahlar için kefaret ödemek amacıyla gerçekleştiğinin Tanrı tarafından kabul edilmesinin ilanıydı. İnsanın itaatsizliğine karşılık cezayı İsa ödedi, adaleti yerine getirdi ve Tanrı’nın öfkesini yatıştırdı. Dirilişinden kırk gün sonra, hem bir insan, hem de bir Tanrı olan Mesih göğe alındı, Baba’nın sağında oturdu ve O’na her şeyin üzerinde yücelik, onur ve egemenlik verildi. Orada, Baba’nın huzurunda, halkını temsil etmekte ve Tanrı’dan onlar adına ricada bulunmaktadır. Her kim günahkâr ve çaresiz durumunu kabul eder ve kendisini Mesih’e teslim ederse, Tanrı o kişileri tamamen affedecek, doğru kişiler olarak kabul edecek ve onlarla barışacaktır.